

זוהר הקדוש עם פירושו מתוק מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזוה"ק לפרשת תצוה

תיקוני זהר חלק ד

זים	וילגא	מתוק מדבש
ראשון	קיד ע"א	ט
שני	קיד ע"ב	כג
שלישי	קטז ע"א	לד
רביעי	קטז ע"ב	מח
חמישי	קטז ע"א	ס
שישי	קטז ע"ב	ע
שבת	קיד ע"א	פג

עלון מס' 72 פרשת תרומה תש"פ

י"ל בעזרשו"ת ע"י מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

הטעם שהקב"ה בחר בישראל לעם סגולתו

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר, דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוֹ וְגו', רַבִּי חַיִּיא פִתַח, (תהלים קלה ד) פִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ י"ה יִשְׂרָאֵל לְסִגְוֹלָתוֹ, כַּמָּה חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל קָמִי קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְאִתְרַעֲי בְּהוּ, וּבְעָא לְאִתְדַבְּקָא בְּהוּ וּלְאִתְקַשְׁרָא עִמָּהוֹן, וְעַבְד לְהוֹן עִמָּא יַחֲדָאָה בְּעִלְמָא, דְכִתִּיב (ש"ב ז כג) וּמִי כְעַמְּךָ פִּיִּשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאָרְצָךְ, וְאֵינּוֹן אִתְרַעוּ בֵּיהּ וְאִתְקַשְׁרוּ בֵּיהּ, הֲדָא הוּא דְכִתִּיב פִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ י"ה, וּכְתִיב (דברים לב ט) פִּי חִלַּק יְהוָה עִמּוֹ, וְיָהֵב לְשָׂאֵר עַמִּין שׁוֹלְטָנִין רַבְרָבָן מְמַנָּן עֲלֵיהוּ, וְהוּא נְטִיל לְחֻלְקֵיהּ יִשְׂרָאֵל.

לימוד התורה באמת, הוא לדעת את הקב"ה ולהשתדל בכבודו

פִתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִישָׁא וְאָמַר, וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוֹ תִקְחוּ אֵת

מתוק מדבש

גוֹי אֶחָד בְּאָרְצָךְ כִּי אִפִּילוּ אִם יִתְגִּיירוּ כָל הָאוֹמוֹת לֹא יִשְׁתּוּ לְיִשְׂרָאֵל. וְאֵינּוֹן אִתְרַעוּ בֵּיהּ וְיִשְׂרָאֵל בָּחַרוּ בּוֹ יִתְבַרַךְ מִצַּד נִשְׁמַתָּם, וְאִתְקַשְׁרוּ בֵּיהּ וְנִתְקַשְׁרוּ בּוֹ בְּקִשְׁר אֲמִיץ עַד שְׁעוֹמְדִים תְּמִיד מְקוֹשְׁרִים בּוֹ, הֲדָא הוּא דְכִתִּיב פִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ י"ה הִנֵּה פִסּוּק זֶה אֵין לוֹ הִכְרַע מִי בָחַר בְּמִי, כִּי אִפְשָׁר לִפְרֹשׁ כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ אֵת י"ה, וְאִפְשָׁר לִפְרֹשׁ שִׁי"ה בָּחַר לוֹ אֵת יַעֲקֹב, וְר"ל שְׁשֵׁנִיהֶם אֲמַת, וּכְתִיב פִּי חִלַּק ה' עִמּוֹ הִרִי שֶׁהַקֶּב"ה לָקַח לוֹ אֵת יִשְׂרָאֵל לְחֻלְקוֹ לֵהִיּוֹת לוֹ לְעַם, וְיָהֵב לְשָׂאֵר עַמִּין שׁוֹלְטָנִין רַבְרָבָן מְמַנָּן עֲלֵיהוּ וְנִתְן לְשָׂאֵר עַמִּים בְּדוֹר הַפְּלָגָה שְׁלִטוֹנִים וְשָׂרִים הַמְּמוֹנִים עֲלֵיהֶם, וְהוּא נְטִיל לְחֻלְקֵיהּ יִשְׂרָאֵל וְהוּא לָקַח לְחֻלְקוֹ אֵת עַם יִשְׂרָאֵל. (דף קכו ע"א - ע"ב, ובבאורינו כרך ז עמ' א - ב)

הטעם שהקב"ה בחר בישראל לעם סגולתו

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר, דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוֹ וְגו' כְּדִי לִפְרֹשׁ פִּסּוּק זֶה רַבִּי חַיִּיא פִתַח הַקְּדִים תְּחִילָה לִפְרֹשׁ מִש"כ פִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ י"ה יִשְׂרָאֵל לְסִגְוֹלָתוֹ, וּפִתַח בְּשִׁבְחָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְאָמַר כַּמָּה חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל קָמִי קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְאִתְרַעֲי בְּהוּ כַּמָּה אֱהוּבִים הֵם יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי הַקֶּב"ה שֶׁבָּחַר בָּהֶם מִצַּד רְצוֹנוֹ הַטוֹב בְּלִי שִׁיחִיו רְאוּם לַכֶּךְ, מִפְּנֵי שֶׁהִיא צְפוּי לִפְנֵי שֶׁהֵם עֲתִידִים לְעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ, וּבְעָא לְאִתְדַבְּקָא בְּהוּ וּלְאִתְקַשְׁרָא עִמָּהוֹן וְרַצָּה לְהִתְדַבֵּק בָּהֶם וְלְהִתְקַשֵּׁר עִמָּהֶם בְּקִשְׁר אֲמִיץ, וְעִנִּין הַדְּבִיקוֹת הִיא הַשְּׁגָחָה הַעֲלִיוֹנָה הַתְּמִידִית עַל יִשְׂרָאֵל מִצַּד בַּחֲנִיַת הַתְּפָאֶרֶת, שֶׁתְּהִיָּה צִרְתָּם וְגַם טוֹבְתָם מִגַּעַת אֵלֵינוּ יִתְבַרַךְ, כַּמ"ש בְּכָל צִרְתָּם ל"ו צַר, שֶׁבְּכָל צָרָה מִגִּיעַ הַצַּעַר ל'וֹ שְׁהוּא עֵצֶם בַּחֲנִיַת הַתְּפָאֶרֶת, וְעִנִּין הַהִתְקַשְׁרוֹת בֵּא מִצַּד הַשְּׁכִינָה הַקְּשׁוּרָה תְּמִיד עִם יִשְׂרָאֵל וְהוֹלְכָת עִמָּהֶם בַּגְּלוּת בֵּין כִּשְׁהֶם טוֹבִים וְבֵין כִּשְׁהֶם רַעִים, וְעַבְד לְהוֹן עִמָּא יַחֲדָאָה בְּעִלְמָא וְעֵשָׂה אוֹתָם עִם יַחֲדָי בְּעוֹלָם דְכִתִּיב וּמִי כְעַמְּךָ פִּיִּשְׂרָאֵל

לימוד התורה באמת, הוא לדעת

את הקב"ה ולהשתדל בכבודו

פִתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִישָׁא הַתְּחִיל ר"ש בְּתְחִילָה וְאָמַר לִפְרֹשׁ מִש"כ וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוֹ תִקְחוּ אֵת תְּרוּמָתִי, וְאָמַר כִּי וַיִּקְחוּ לִי בֵּא

תְּרוּמָתִי, וַיִּקְחוּ לִי, הָאֵי מֵאֵן דְּבַעֵי לְאַשְׁתַּדְּלָא בְּמִצְוֶה, וְלֹא־שְׁתַּדְּלָא בֵּיהּ בְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲצַטְרִיף דְּלֹא יִשְׁתַּדַּל בֵּיהּ בְּרִיקְנִיָּיא וּבְמַגְנָא, אֲלֵא אֲצַטְרִיף לִיהּ לְבַר נָשׁ לְאַשְׁתַּדְּלָא בֵּיהּ פְּדָקָא יָאוּת כְּפּוּם חִילִיָּה, וְהָא אֻקְיַמְנָא מְלָה דָּא בְּכַמְהָ אַתְרֵי, יָאוּת לְמִיסַב בַּר נָשׁ הֵהוּא אֲשְׁתַּדְּלוּתָא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, פְּמָה דָּאֵת אָמַר (דְּבָרִים טו י"ז) אִישׁ פְּמַתְנַת יְדוּ וְגו'.

וְאִי תִימָא הָא כְּתִיב (ישעיה נה א) לְכוּ שִׁבְרוּ וְאָכְלוּ, וְלָכוּ שִׁבְרוּ בְּלֹא כֶסֶף וּבְלֹא מַחִיר יִינן וְחָלְבִי, דְּהָאֵי אִיהוּ בְּמַגְנָא, (וְאַשְׁתַּדְּלוּתָא בְּלֹא כֶסֶף), וְאִיהוּ אֲשְׁתַּדְּלוּתָא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲלֵא אֲשְׁתַּדְּלוּתָא דְּאוּרִייתָא כֹּל מֵאֵן דְּבַעֵי זְכִי בָּהּ, אֲשְׁתַּדְּלוּתָא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַנְדַּע לִיהּ, כֹּל מֵאֵן דְּבַעֵי זְכִי בֵּיהּ בְּלֹא אַגְרָא כְּלָל.

קיום מצוה בשכר מלא, בטהרת הגוף והמקום, ברצון וכונת הלב, מביא לידי רוח הקודש

אֲבָל אֲשְׁתַּדְּלוּתָא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּקִימָא בְּעוּבָדָא, אָסִיר לְנִטְלָא לִיהּ לְמַגְנָא וּבְרִיקְנִיָּיא, בְּגִין דְּלֹא זְכִי בְּהֵהוּא עוּבָדָא כְּלָל לְאַמְשָׁכָא עֲלֵיהּ רוּחָא דְּקִדְשָׁא, אֲלֵא בְּאַגְרָא שְׁלִים.

מתוק מדבש

אלא השתדלות ועסק התורה כל מי שרוצה זוכה בה, כי הוא אֲשְׁתַּדְּלוּתָא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַנְדַּע לִיהּ השתדלות בכבודו של הקב"ה לדעת אותו ע"י לימוד התורה, לכן כֹּל מֵאֵן דְּבַעֵי זְכִי בֵּיהּ בְּלֹא אַגְרָא כְּלָל כל מי שרוצה זוכה בו בלא תשלום כלל, וטעם הדבר כי עסק התורה מתקן בבחינת התפארת שאין בו שליטת החיצונים, לכן זוכים להמשיך על ידה הקדושה בלא שום תשלום. (דף קכח ע"א, ובביאורינו כרך ז עמ' כה-כו)

קיום מצוה בשכר מלא, בטהרת הגוף והמקום, ברצון וכונת הלב, מביא לידי רוח הקודש

אֲבָל אֲשְׁתַּדְּלוּתָא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּקִימָא בְּעוּבָדָא, אבל השתדלות בתקון השכינה התלוי במעשה המצות, אָסִיר לְנִטְלָא לִיהּ לְמַגְנָא וּבְרִיקְנִיָּיא אסור לקחת אותו בחנם ובריקם, בְּגִין דְּלֹא זְכִי בְּהֵהוּא עוּבָדָא כְּלָל לְאַמְשָׁכָא עֲלֵיהּ רוּחָא דְּקִדְשָׁא אֲלֵא בְּאַגְרָא שְׁלִים כי לא יזכה האדם ע"י מעשה המצוה היא להמשיך עליו רוח קדושה אלא בשכר מלא, כי החיצונים הנקראים ריקנים יכולים לאחוז במצות שהם בחנם, ור"ל כי קיום המצות מתקן במלכות [בשכינה] שיש בה אחיזת החיצונים כי רגליה יורדות מות, לכן צריך להפרידם ממנה ע"י קנין המצות בכסף מלא.

להורות כי הָאֵי מֵאֵן דְּבַעֵי לְאַשְׁתַּדְּלָא בְּמִצְוֶה מי שרוצה להשתדל לקיים איזו מצוה מעשית, וְלֹא־שְׁתַּדְּלָא בֵּיהּ בְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וע"י להשתדל בתקון השכינה, אֲצַטְרִיף דְּלֹא יִשְׁתַּדַּל בֵּיהּ בְּרִיקְנִיָּיא וּבְמַגְנָא צריך שלא ישתדל בה בריקם ובחנם, כלומר לא ישתדל לקבלה במתנה, אֲלֵא אֲצַטְרִיף לִיהּ לְבַר נָשׁ לְאַשְׁתַּדְּלָא בֵּיהּ פְּדָקָא יָאוּת כְּפּוּם חִילִיָּה אלא צריך האדם להשתדל בה כראוי כפי כח עושרו, ולא יקמץ מממונו לצורך קיום המצוה, וְהָא אֻקְיַמְנָא מְלָה דָּא בְּכַמְהָ אַתְרֵי והרי העמדנו דבר זה בכמה מקומות, כי יָאוּת לְמִיסַב בַּר נָשׁ הֵהוּא אֲשְׁתַּדְּלוּתָא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא ראוי לאדם שיקח חפץ של המצוה שהוא השתדלות בתקון השכינה ע"י ממון כפי כח עושרו פְּמָה דָּאֵת אָמַר כמו שנאמר ולא יראו פני ריקם אִישׁ פְּמַתְנַת יְדוּ ככרכת ה' אלהיך אשר נתן לך, פִּי שִׁשְׁלֵם בַּעַד הַמִּצְוָה כִּפִּי יִכְלַתוּ.

וְאִי תִימָא הָא כְּתִיב ואם תאמר הרי כתוב לְכוּ שִׁבְרוּ (הוא לשון קנין כמו לשזור אל יוסף) וְאָכְלוּ, וְלָכוּ שִׁבְרוּ בְּלֹא כֶסֶף וּבְלֹא מַחִיר יִינן וְחָלְבִי פִּי בלי תשלום תקנו יין וחלב הרומזים על דברי תורה, דְּהָאֵי אִיהוּ בְּמַגְנָא כי התורה אפשר ללומדה בחנם, וְאִיהוּ אֲשְׁתַּדְּלוּתָא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא והיא השתדלות בתקון בחינת התפארת, והיה ראוי לקנותה בכסף כמו מעשה המצות, ומתרחץ ואמר אֲלֵא אֲשְׁתַּדְּלוּתָא דְּאוּרִייתָא כֹּל מֵאֵן דְּבַעֵי זְכִי בָּהּ

וּבְסִפְרָא דְחַרְשֵׁי דְאֹלִיף אֲשַׁמְדָּאי לְשַׁלְמָה מְלָפָא, כֹּל מֵאֵן דְּבַעֵי לְאַשְׁתְּדָּלָא לְאַעְבְּרָא מְנִיָּה רוּחַ מְסֻאָבָא, וְלֹאֲכַפְיָא רוּחָא אַחְרָא, הֵהוּא עוּבְדָא דְבַעֵי לְאַשְׁתְּדָּלָא בֵּיהּ, בְּעֵי לְמַקְנֵי לִיָּה בְּאַגְרֵי שְׁלִים, בְּכֹל מָה דְיִבְעוֹן מְנִיָּה בֵּין זְעִיר בֵּין רַב, בְּגִין דְרוּחַ מְסֻאָבָא אִיהוּ אֲזַדְמֵן תְּדִיר בְּמַגְנָא וּבְרִיקְנִיא, וְאֲזַדְבֵּן בְּלֹא אַגְרָא, וְאַנִּיס לְבַנֵּי נְשָׂא לְמִשְׁרֵי עַלְיָהּ, וּמְפַתֵּי לֹון לְדִירָא עֲמַהוֹן בְּכַמָּה פְתוּיִן, בְּכַמָּה אַרְחִין סְטִי לֹון לְשׁוּאָה דִּיּוּרִיָּה עֲמַהוֹן.

וְרוּחַ קְדָשָׁא לָאו הָכִי, אֲלֵא בְּאַגְרֵי שְׁלִים, וּבְאַשְׁתְּדָּלוּתָא רַב סְגִי, וּבְאַתְדַּפְּאוּתָא דְגַרְמִיָּה וּבְאַתְדַּפְּאוּתָא דְמִשְׁכְּנִיָּה, וּבְרַעוּתָא דְלַבִּיָּה וְנַפְשִׁיָּה, וְלֹוּאֵי דִיכִיל לְמַרוּחַ לִיָּה דִישׁוּי מְדוּרִיָּה עֲמִיָּה, וְעַם כֹּל דָּא דִּיָּהָּ בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל, דְּלֹא יִסְטִי לִימִינָא וְלִשְׁמָאלָא, וְאִי לָאו מִיָּד אֲסַתְּלַק מְנִיָּה וְאַתְרַחַק מְנִיָּה, וְלֹא יְכִיל לְמַרוּחַ לִיָּה כְּדַבְּקָמִיתָא.

וְעַל דָּא כְּתִיב וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה, מֵאֵת כֹּל אִישׁ, מֵהֵהוּא דְאַקְרִי אִישׁ, דְּאַתְגַּבֵּר עַל יִצְרָיָהּ, וְכֹל מֵאֵן דְּאַתְגַּבֵּר עַל יִצְרָיָה אַקְרִי אִישׁ.

מתוק מדבש

דְּגַרְמִיָּה וּבְאַתְדַּפְּאוּתָא דְמִשְׁכְּנִיָּה וּבְטַהֲרַת גּוּפוּ וּבְטַהֲרַת מִשְׁכְּנוֹ וּמְקוּמוֹ, וּבְרַעוּתָא דְלַבִּיָּה וְנַפְשִׁיָּה וּבְרַצוֹן וּכְוֹנַת לְבָבוֹ וּנְפִשׁוֹ לְהַקְבִּיָּה, כִּי מִצוּה בְּלֹא כּוֹנֵה הִיא כּוּנֵה בְּלֹא נִשְׁמָה, וְלֹוּאֵי דִיכִיל לְמַרוּחַ לִיָּה דִישׁוּי מְדוּרִיָּה עֲמִיָּה וְהִלּוּאֵי שְׂיוּכַל לְהַרְוִיחַ אוֹתוֹ שִׁישִׁים מְדוּרוֹ עִמוֹ וְתִשְׁרַה הַשְׁכִּינָה עֲלֵיו, וְעַם כֹּל דָּא וְעַם כֹּל זֶה אֲפִילוֹ אַחַר שֶׁהַמִּשְׁכָּן עֲלֵיו רוּחַ קְדוּשָׁה, צְרִיךְ לְהִזְהַר דִּיָּהָּ בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל שִׁילַךְ בְּדֶרֶךְ הַיִּשָּׁר, דְּלֹא יִסְטִי לִימִינָא וְלִשְׁמָאלָא שְׂלֵא יִטָּה עֲצֻמוֹ מְדֶרֶךְ הַתּוֹרָה לִימִין וְלִשְׁמָאל, וְאִי לָאו וְאִם אִינוּ נִזְהַר בְּדֶרֶכֵי מִיָּד אֲסַתְּלַק מְנִיָּה וְאַתְרַחַק מְנִיָּה מִיָּד רוּחַ הַקְדוּשָׁה שֶׁהִיא הַשְׁכִּינָה מִסְתַּלְקַת מִמֶּנּוּ וּמִתְרַחַקַת מִמֶּנּוּ, וְאַחֲ"כּ וְלֹא יְכִיל לְמַרוּחַ לִיָּה כְּדַבְּקָמִיתָא אִינוּ יְכוּל עוֹד לְהַרְוִיחַ אוֹתָהּ כְּבַתְחִילָה שֶׁתַּחֲזוֹר הַשְׁכִּינָה לְשֵׁרוֹת עֲלֵיו.

וְעַל דָּא כְּתִיב וְעַל זֶה כָּתוּב בְּמִלְאֲכַת הַמִּשְׁכָּן כַּשְׂרָצָה הַקְבִּיָּה לְהַשְׁרוֹת שְׁכִינָתוֹ בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה פִּי שִׁיבִיאוּ כֶסֶף וְזָהָב לְתִרְוַת הַמִּשְׁכָּן, כִּי רַק עִי"ז תִּשְׁרַה הַשְׁכִּינָה בִּינֵיהֶם, מֵאֵת כֹּל אִישׁ פִּירוּשׁ מֵהֵהוּא דְאַקְרִי אִישׁ דְּאַתְגַּבֵּר עַל יִצְרָיָה מִמִּי שֶׁנִּקְרָא אִישׁ עַל יָדֵי שֶׁהַתְּגַבֵּר עַל יִצְרוֹ הָרַע, (ה"ג ה"מ"ק) דְּכָל מֵאֵן דְּאַתְגַּבֵּר עַל יִצְרָיָה אַקְרִי אִישׁ שְׂכַל מִי שֶׁמִּתְגַּבֵּר עַל יִצְרוֹ נִקְרָא אִישׁ, כִּי גַם זֶה אֶחָד מֵהַתְּנָאִים לְזִכּוֹת לְהַשְׁרָאֵת הַשְׁכִּינָה כִּנ"ל. (דף קכח ע"א, וּבִבְיָאוּרֵינוּ כֶּרֶךְ ז' ע"ב כו-כח)

וּבְסִפְרָא דְחַרְשֵׁי דְאֹלִיף אֲשַׁמְדָּאי לְשַׁלְמָה מְלָפָא וּכְתוּב בְּסִפְרֵי הַכְּשָׁפִים שֶׁלְמַד אֲשַׁמְדָּאי מִלֶּךְ הַשְּׂדִים לְשַׁלְמָה הַמֶּלֶךְ, כִּי כֹל מֵאֵן דְּבַעֵי לְאַשְׁתְּדָּלָא לְאַעְבְּרָא מְנִיָּה רוּחַ מְסֻאָבָא, וְלֹאֲכַפְיָא לְרוּחָא אַחְרָא כֹּל מִי שְׂרוּצָה לְהַשְׁתַּדֵּל לְהַעֲבִיר מִמֶּנּוּ רוּחַ הַטּוּמָאָה, וְלֹהַכְנִיעַ רוּחַ הַסְטְרָא אַחְרָא עִי" קִיּוּם אִיזוֹ מִצוּה, הֵהוּא עוּבְדָא דְבַעֵי לְאַשְׁתְּדָּלָא בֵּיהּ מַעֲשֵׂה הַמִּצְוָה הַהִיא שְׂרוּצָה לְהַשְׁתַּדֵּל בָּהּ, בְּעֵי לְמַקְנֵי לִיָּה בְּאַגְרֵי שְׁלִים צְרִיךְ לְקַנּוֹת אוֹתוֹ בְּשֹׂכֵר מְלֹא, בְּכֹל מָה דְיִבְעוֹן מְנִיָּה בֵּין זְעִיר בֵּין רַב בְּכֹל מַחִיר שִׁיבְכָשׁוּ מִמֶּנּוּ בֵּין סְכוּם קֶטֶן בֵּין סְכוּם גְּדוֹל, בְּגִין דְרוּחַ מְסֻאָבָא אִיהוּ אֲזַדְמֵן תְּדִיר בְּמַגְנָא וּבְרִיקְנִיא וְאֲזַדְבֵּן בְּלֹא אַגְרָא לְפִי שְׂרוּחַ הַטּוּמָאָה מְזוּמָן תְּמִיד בַּחֲנָם וּבְרִיקָם וְנִמְכַר בְּלֹא תְשׁוּלָם וְאַנִּיס לְבַנֵּי נְשָׂא לְמִשְׁרֵי עַלְיָהּ וּמְכַרִּיָּה אֵת בְּנֵי אָדָם לְשֵׁרוֹת עֲלֵיהֶם, וּמְפַתֵּי לֹון לְדִירָא עֲמַהוֹן בְּכַמָּה פְתוּיִן וּמְפַתָּה אוֹתָם לְדוֹר עֲמַהֶם בְּכַמָּה פְתוּיִים, וְאִמַר כִּי בְּכַמָּה אַרְחִין סְטִי לֹון לְשׁוּאָה דִּיּוּרִיָּה עֲמַהוֹן בְּכַמָּה דְרִכִּים מִטָּה אוֹתָם מְדֶרֶךְ הַתּוֹרָה כְּדִי לְשִׁים דִּירָתוֹ עֲמַהֶם.

וְרוּחַ קְדָשָׁא לָאו הָכִי וְרוּחַ הַקְדוּשָׁה אִינוּ כֵן, כִּי אִי אֲפִשֵׁר לְזַכּוֹת בּוֹ בַּחֲנָם אֲלֵא בְּאַגְרֵי שְׁלִים אֲלֵא בְּשֹׂכֵר מְלֹא, וּבְאַשְׁתְּדָּלוּתָא רַב וְסְגִי (ה"ג ה"מ"ק) וּבְהַשְׁתַּדְּלוּתָא גְדוּלָה וְרַבָּה עִי" כְּבִישַׁת יִצְרוֹ, וּבְאַתְדַּפְּאוּתָא

הקדיש עולה בעליונים ושובר מנעולים וחותרמות של ברזל והקליפות

קְדוּשָׁתָא דָּא לָאו אִיהוּ פְּשָׁאָר קְדוּשָׁאן דְּאִינוּן מְשֻׁלְשִׁין, אֲבָל קְדוּשָׁתָא דָּא אִיהי סְלָקָא בְּכָל סְטְרִין, לְעִילָא וְתַתָּא וּבְכָל סְטְרֵי מְהִימְנוּתָא, וְתַבְרָא מְנַעוּלִין וְגוֹשְׁפִנְקֵן דְּפְרִזְלָא וְקְלִיפִין בִּישִׁין, (ס"א וְדָא אִיהוּ שְׁבַחָא דְּאִסְתַּלַּק בֵּיהּ יְקָרָא דְּקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְתִיר מְשַׁבַּחָא אַחְרָא, וְאִסְתַּלְקוּתָא דָּא יְתִיר מְכֻלָּא, מְאִי טַעְמָא בְּגִין דְּאִיהוּ לְאַתְפְּיֵיא סְטְרָא אַחְרָא, וְלְאַסְתַּלְקָא) לְאַסְתַּלְקָא יְקָרָא דְּקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל כָּלָּא.

וְאַנְן בְּעִינֵן לְמִימְרָא לְהַ בְּלִישְׁנָא דְּסְטְרָא אַחְרָא, וְלְאַתְבָּא בְּחִילָא תְּקִיף אֲמֵן יְהִי שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ, בְּגִין דִּיתְבַּר חִילָא דְּסְטְרָא אַחְרָא, וְיִסְתַּלַּק קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה עַל כָּלָּא, וְכַד אַתְבַּר בְּקְדוּשָׁתָא דָּא חִילָא דְּסְטְרָא אַחְרָא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִסְתַּלַּק בִּיקְרִיָּה, וְאִדְפַּר לְבָנוּי, וְאִדְפַּר לְשְׁמִיהּ.

מתוק מדבש

ואמר כי ואנן בעינן למימר לה בלישנא דסטרא אחרא ואנו צריכים לומר אותה בלשון תרגום שהוא לשונו של הסטרא אחרא, ולאתבא בחילא תקיף אמן יהא שמייה רבא מברך, בגין דיתבר חילא דסטרא אחרא כדי שישבר כח הסטרא אחרא, ויסתלק קדשא בריך הוא ביקריה על פלא ויתעלה הקב"ה בכבודו על כל העולמות בכח התגברות הקדושה, כי כפי מה שאנו עונים יהא שמייה רבא בכל כחנו ומשברים כח יצרנו בעניית הקדיש, כן באותו הענין נשבר כח הקליפות שהיצר הרע חלק מהם, וכד אתבר בקדושתא דא חילא דסטרא אחרא וכשנשבר בקדושה זו כח הסטרא אחרא שהוא מחיצת ברזל בין ישראל לאביהם שבשמים, אז קדשא בריך הוא אסתלק ביקריה ואדפר לבנוי ואדפר לשמייה הקב"ה מתעלה בכבודו וזוכר את בניו שהם בגלות וזוכר את שמו המחולל בגוים.

(דף קכט ע"ב, ובכיאורינו כרך ז עמ' מכ-מז)

הקדיש עולה בעליונים ושובר מנעולים וחותרמות של ברזל והקליפות

קְדוּשָׁתָא דָּא אִיהי סְלָקָא בְּכָל סְטְרִין קְדוּשָׁה זו של הקדיש היא עולה לעילא למעלה בבחינת התפארת, ותתא ולמטה במלכות, ובכל סטרי מהימנותא ובכל צדדי הקדושה מרום עולם האצילות עד סוף כל היכלות הקדושה הכל נכלל בה, ותברא מנעולין וגושפנקן דפרזלא וקליפין בישין ושוברת מנעולים וחותרמות של ברזל וקליפות הרעות, שהם הקליפות של תהו ובהו וחשך על פני תהום, שהם כחומות של ברזל המפסיקים בינינו לבין אבינו שבשמים, המתבטלים על ידי קדושת הקדיש שנכנסת ומתפשטת ביניהם לבטלם ולשברם, וכל מה שנעשה ע"י קדושת הקדיש הוא לאסתלקא יקרא דקדשא בריך הוא על פלא כדי שיתעלה כבודו של הקב"ה על כל העולמות, ולא רק על ישראל מתעלה כבוד ה' אלא הוא מתפשט בכל העולמות ובכל הנמצאים, ואין מי שימנע התפשטות כבודו.

שבח דא שירתא

ביום השבת יערכנו לפני ד' (ויקרא כה-י). בסוף האידרא רבה איתא דהחברייא קדישא אמרו דרשב"י הוא שבת, ולפי זה אם אומרים דף מהזוהר הקדוש בשבת קודש, זהו שני שבתות שמיד נגאלים, וזה מקרב הגאולה. וכשאומרים דף זוהר הקדוש אף על פי שלא מבינים זהו מסוגל לטהרת הנשמה. וזהו ביום השבת ביום השבת מי שיש לך חוב קדוש לומר דף זוהר הקדוש לכל הפחות בשבת, מסוגל לטהרת הנשמה ורמ"ח איברים ושם"ה גידים. יערכנו לפני ד' תמיד, שבת זוהר הקדוש מביאים ל'שוית ד' לנגדי תמיד', שיראו את הקב"ה תמיד.

פרשת תרומה תשי"פ

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ד

הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל
[cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

משלוחים חינם
עד דבית
לכל דלקן דאין

www.matokmidvash.com

מוקד הזמנות: 02-50-222-33